10.12.2014 г. / 19:31:46

Вяра

10.12 по еретическия, † 27 ноември по църковния календар - Свети великомъченик Яков Персиец. Св. преподобни Паладий Еленополски. Св. преподобни Роман

Страдание на свети великомъченик Иаков Персиец

(† 421 г.)

Свети мъченик Иаков се родил в Персия от християнски родители, които го възпитали в благочестие. Като се оженил за християнка, той живял в богатство и почит, тъй като се ползвал от любовта на персийския цар Издигерд и неговия приемник Варахран, който го направил управител на своя дворец. Облагодетелстван от персийските царе, той се прелъстил от земните почести, отпаднал от християнската вяра и заедно с царя принесъл жертва на идолите и им се поклонил. Като узнали за това, майка му и жена му му изпратили писмо, в което се обърнали към него със следните думи:

“Нещастнико, защо остави Бога, Небесния Цар, заради човешката слава? Угаждайки на временния цар, ти стана чужд на безсмъртния живот. Служейки на тленното, ти се отвърна от нетленното. Предпочете лъжата пред истината, защото,

като остави вярата Христова, падна в дяволската прелест. Подчинявайки се на смъртния цар, ти презря Съдията на живите и на мъртвите и домогвайки се до човешка любов, стана недостоен за Божията любов и се лиши от небесните блага. Ние плачем и ридаем за теб, тъй като, бидейки преди син на светлината, сега ти стана син на тъмнината и на геената. И знай, че ако не се отвърнеш от дяволската прелест, няма да имаш общение с нас, защото ние не желаем и да те виждаме като идолопоклонник. И те молим със сълзи: обърни се към Христа, за да избегнеш Божия гняв. Изпълни молбата ни по-скоро и не се бави, иначе ще стане късно. И когато Божият гняв постигне теб заедно с царя няма да има връщане назад и ти ще заплачеш горчиво, като се озовеш в огнената геена".

Това писмо от майката и от жената на Иаков му било дадено, когато той се намирал извън града заедно с царя.

Като прочел писмото, той се умилил и помислил:

"Щом дори майка ми и жена ми се отричат от мен и не желаят да ме видят заради това, че отхвърлих Христа, тогава какво ще стане с мен в бъдещия век, когато Бог ще дойде да съди живи и мъртви и ще въздаде на всеки според делата му?".

И като прочел отново писмото с внимание, той горчиво заплакал и започнал да се кае за своя грях. После си казал:

"Ето какво ще сторя, за да не погина съвсем. Ще чукам неотстъпно на вратите на Божието милосърдие, докато те се отворят пред мен. И аз вярвам, че ще се отворят, защото Бог е добросърдечен и милостив: Той не иска смъртта на грешника, но "да се отвърне грешникът от пътя си и да бъде жив".

Докато той изговарял с горчив плач тези думи, неколцина от езичниците, като видели, че той е християнин, отишли и

известили за това цар Варахран. Царят повикал Иаков и му казал:

- Кажи ни цялата истина, ти назареец ли си?

Иаков отговорил:

- Да, назареец съм.

- Значи си магьосник? - отново попитал царят.

- Не, не съм магьосник - казал на това Иаков, - а съм християнин.

Тогава царят казал:

- Неблагодарнико! Не получи ли много дарове от мен и от баща ми и не се ли ползваше с почит от нас?

Иаков отвърнал:

- Къде е сега баща ти? Тялом тлее в гроба, а душата му е хвърлена в ада.

Като чул тези думи, царят много се разгневил и казал:

- Такава благодарност ли въздаваш за любовта ми към теб, от плодовете на която се наслаждаваше досега? Противиш се на мен, а баща ми злословиш. Знай, че заради това си виновен за смърт; само че няма да те екзекутирам с меч, за да не умреш от бързо, а ще те мъча дълго и жестоко и ще те предам на най-горчива смърт.

- Царю - отвърнал Иаков, - каквото искаш да правиш, прави го по-скоро, но знай, че няма да ме уплашат думите ти, които са подобни на вятър, духащ върху каменна скала. Не се боя от смъртта, помнейки, че временната смърт е само сън, защото всички хора ще възкръснат от гробовете си по време на страшното второ пришествие на моя Христос и Господ.

На това царят казал:

- Нека не те прелъстяват назореите, наричащи смъртта сън и учещи хората да не се боят от смъртта, от която се боят даже и царете.

- За праведните - отговорил светецът - смъртта е успокоение, а за вас, неверните и грешните, е начало на вечни мъки.

Тогава царят повикал съветниците и приятелите си и започнал да се съвещава с тях на какви мъки да предаде Иаков. За назидание на другите перси, за да не се отлъчват от вярата си, подобно на Иаков, той измислил за светеца такова смъртно наказание: заповядал всеки член от тялото му да бъде отсечен и нарязан на парчета поотделно. И ето, палачите, по заповед на царя, хванали Иаков и го повели към мястото на екзекуцията, за да раздробят тялото му на части според броя на членовете му. След свети Иаков към мястото на екзекуцията се отправили и мнозина негови познати, сред които имало немалко воини и сановници; всички те тръгнали, за да наблюдават мъченията на светеца.

Като пристигнал на мястото на екзекуцията, светецът помолил палачите си да изчакат малко и да му дадат възможност да се помоли. След това, като възвел очите си към небето, той започнал да се моли така:

- Господи Боже мой! Чуй мен, Твоя раб, погледни от небесната висота и ми дай здравина и сила в този час, за да понеса предстоящите мъчения и да изкупя с кръвта си съгрешението си, понеже се отрекох от Теб, моя Творец и Владика. Сега скърбя за това и се обръщам към Теб, моя Бог, като изповядвам Твоето свято име и полагам душата си за Тебе. А Ти, Господи, изпрати ми Твоята помощ в страданията ми, за да видят враговете ми Твоята сила и да се засрамят, “защото Ти, господи, ми помогна и ме утеши”.

След като светецът се помолил така, палачите пристъпили към него и като го разсъблекли, разтегнали ръцете и нозете му, като казали:

- Какво ще правиш сега, Иакове? Няма пощада за теб; наредено ни е да разкъсаме тялото ти на части: трябва да отрежем пръстите на ръцете и на нозете ти, да нарежем цялото ти тяло от шията до петите, а след всичко това да отсечем и главата ти. Помисли си, кое е по-добре за теб - да се покориш на царската воля и да бъдеш невредим и здрав или да умреш сред жестоки мъки?

И някои от приятелите му също му казали с плач:

- Защо погубваш безцелно душата си? Съжали се над себе си и не погубвай младостта си, изпълни царската воля, поклони се на нашите богове, за да останеш жив; а на своя Бог, ако искаш, служи тайно.

Като чул тези думи, произнесени с много плач, светецът отворил устата си и рекъл:

- Не плачете за мен, но плачете за себе си и за децата си. Аз отивам във вечния покой, а всички вие ще отидете във вечната мъка. Като раздробите членовете ми, с това ще ми приготвите неизказано блаженство на небето, а за себе си - ужасни мъчения в ада, където ще горите в неугасим огън заедно с бесовете, на които сега се покланяте.

При тези думи на светеца един от царските служители започнал да бие войниците, казвайки:

- Защо стоите и го гледате? Започвайте да вършите това, което ви е заповядано.

Тогава един от палачите хванал светеца за ръката и му отрязал палеца. А блаженият, като обърнал взора си към

небето, произнесъл:

- Господи Боже, помощ и надежда моя! С Божествения Си пръст Ти прогонваш бесовете; приеми като клонка от дърво този мой пръст, отрязан с бесовска сила, и бъди милостив към мен, грешния; защото и на лозата се режат пръчките, за да може да се раззеленява и да расте, и да принася много плод.

Царският служител съжалил светеца и му казал:

- Иакове, пощади себе си и послушай царската заповед, поклони се на боговете ни. Виждаш, че всички те съжаляваме. А за отрязания палец не скърби: лекарите ще те излекуват. Само не погубвай повече здравето и красотата си.

Блаженият му отговорил:

- Нима не знаеш, че ако отрежат пръчките на лозата, когато слънцето я огрее, тя зараства на порязаните места и после започва да расте и да дава плодове? Така става и с верните Божии синове. Насадени в лозето Божие и прикрепени към истинската Лоза - Господ Иисус, Който е казал: “Аз съм лозата, вие пръчките”, те биват отрязвани чрез временната смърт и възкръсват в бъдещия век, където зеленеят и се украсяват с нетленна слава и получават плодовете на вечното въздаяние.

Щом светецът завършил думите си, палачът отново се приближил до него и му отрязал втори пръст. Но той, понасяйки търпеливо мъчението, възкликнал:

- Приеми, Господи и втора клонка от Твоята градина, която е насадила десницата Ти.

Лицето му било светло и изпълнено с радост, като че ли не изпитвал силни мъчения, а голямо наслаждение. Тогава му отрязали и трети пръст, но той продължавал да възпява

Триединния Бог.

- Освободен от три изкушения (от похотта на плътта, от похотта на очите и от гордостта житейска), аз славословя Отца и Сина, и Светия Дух и с тримата, спасени от огъня момци, изповядвам Теб, Господи, и заедно с лика на мъчениците възпявам Твоето име, Христе.

Когато му отрязали четвърти пръст, той възкликнал:

- Ти, Който си приел хваление от четирите животни, приеми в жертва за Себе Си и страданието на моя четвърти пръст, отсечен за изповядването на Твоето Свято име.

След като му отрязали пети пръст, светият силно възгласил:

- За мен настъпва веселие, както за петте мъдри девици на сватбата на Божествения Жених.

Тогава мъчещите го, преди да му отрежат пръстите на лявата ръка, започнали да го увещават:

- Иакове, пощади душата си, не се погубвай, но изпълни царската заповед и тогава ще бъдеш цял. Не е ли по-добре за теб да останеш невредим и да живееш, отколкото да изпиташ такива мъки и да умреш? А за повредената си ръка не тъжи, защото мнозина живеят в света само с една ръка и въпреки това се ползват от големи богатства и почести и се наслаждават на благополучие и всякакви блага.

На това светецът отговорил:

- Когато овчарите стрижат овцете, то като острижат дясната страна, нима оставят неостригана лявата? Аз съм овца от стадото Христово, предала се в ръцете ви заради моя Господ, за да отсечете членовете ми, както се стриже вълна, и след като дясната ми ръка е отсечена, нима ще пощадя и лявата? Не, не ще пощадя и всичките си членове, и цялото си тленно

тяло, за да се облека в нетление.

После, като устремил очите си към небето, светецът възкликнал:

- Аз съм малък и нищожен пред Теб, Господи! Ти, великият Бог, смали Себе Си, облече се в човешки образ и претърпя за нас разпятие и заколение; и аз, Владико мой, не мога да подражавам на Твоите страдания, но въпреки това се предавам на мъчения и на смърт, за да ме възвърнеш цял и невредим към живота при всеобщото възкресение на мъртвите.

Когато светецът завършил думите си, мъчителите отново пристъпили към него и му отрязали първия пръст на лявата ръка.

А той казал:

- Препрославени Господи! Благодаря Ти, че ме сподоби да принеса и шести пръст в жертва на Теб, простреляния на Кръста пречистите Си ръце в шестия ден и час.

След това на светеца му отрязали седми пръст и той възкликнал:

- Преди, през всеки от седемте дни на седмицата устата ми Те възхваляха заедно с пророк Давид за Твоите праведни съдби, а днес прославям Твоето милосърдие с отрязаните за изповядването Ти седем пръста.

И отрязали на Иаков осми пръст; а той викнал към Бога.

- Господи! Ти Самият си приел обрязване на осмия ден според закона, а аз понасям отсичането на осем пръста, та след като се отдалеча от беззаконните хора, да се съединя с Теб, моя Спасител, и като съблека тялото, да видя Твоето Пречисто Лице, Което душата ми силно жадува да види така, “както кошута жадува за водни потоци”.

След това отрязали девети пръст на светеца; тогава той възкликнал:

- Христе мой, Ти Си предал в деветия час на кръста Своя Дух в ръцете на Отца, а аз след лишаването си от девети пръст, сред страдания, Ти принасям благодарност за това, че ме удостои с отсичане на членовете ми за Твоето свято име.

Когато на свети Иаков му отрязали и десетия пръст, той възхвалил Господа, и силно възгласил:

- На десетострунен псалтир Те възпявам, Боже, и благодаря на Теб, помогналия ми да претърпя за десетте заповеди на Твоя Завет, написан на двете скрижали, отсичане на пръстите на двете ми ръце.

Тогава някои от присъстващите царски велможи и приятели на светеца, ридаейки горчиво, започнали да го увещават:

- Любими наш приятелю, умоляваме те, послушай ни и изпълни царската воля, за да не умреш сред жестоки мъчения. А за пръстите си не скърби, защото изкусни лекари могат да те излекуват, ти само сам се пощади, за да не се лишиш от благата на този свят, изпълнен с радости и с наслаждения. Ти имаш голямо имущество и затова можеш да се радваш на покой. Ако беше беден, би могъл да си помислиш: на какво да се надявам в този живот, какво добро да очаквам за себе си, когато не мога нищо да правя и следователно да изкарвам препитанието си? Но ти си богат, имаш много злато и само ако пожелаеш, можеш да живееш превъзходно, като се ползваш от всички утехи на този свят и се веселиш със своята съпруга, с майка си и със скъпите си приятели. Защо искаш напразно да погубиш душата си? И така, като се покориш на царската воля, кажи само една дума и веднага ще бъдеш освободен от мъченията.

Блаженият, като ги погледнал, отговорил:

- “Никой не може да слугува на двама господари”и “никой, който е сложил ръката си върху ралото и погледва назад, не е годен за царството Божие”, защото Господ е казал: “Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене”, “и който не носи кръста си, а върви след Мене, не може да бъде Мой ученик”. Затова няма да послушам съвета ви, тъй като вашите думи ме влекат към гибел; само ви умолявам, не ме щадете, но постъпете така, както ви е заповядано.

Тогава мъчителите пламнали от гняв и като пристъпили към светеца, отрязали палеца на десния му крак. А свети Иаков възкликнал:

- Прославям Те, Христе мой, на Когото са били пронизани не само ръцете, но и нозете, и Те моля: удостой ме с това, този мой десен крак, изтърпял отрязването на първия пръст, впоследствие да застане от дясната Ти страна.

Отрязали втори пръст на същия крак. А светецът продължил да прославя Бога:

- В този ден се удвои Твоята благост и милост към мен, Господи, защото, като понесох отрязването и на този втори пръст, ще дойда при Теб, Всесилния и Животворящ мой Бог, избавящ ме от втората вечна смърт.

Отрязали на блажения и трети пръст, който хвърлили върху него. А блаженият, като погледнал към него, възкликнал, като радостно се усмихнал:

- Иди при твоите събратя за ознаменуване на Света Троица и ти, трети пръсте; като прие временна смърт за възкръсналия след тридневна смърт Христос, ти, подобно на пшеничено зърно, хвърлено в земята, ще получиш заедно с другите членове на моето тяло голяма награда в деня на всеобщото

възкресение.

След това на светеца му отрязали четвърти пръст. Тогава блаженият силно възгласил:

- “Защо униваш, душо моя, и защо се смущаваш? Уповавай се на Бога”, спасяващ със силата на четиривърхия кръст, защото аз изповядвам Неговото свято име.

Отрязали и петия пръст, а светецът все продължавал да възхваля Господа Бога, възклицавайки:

- Господи, сега ще започна да благодаря на Теб, претърпелия пет рани на кръста, ще прославям Твоята помощ, защото Ти ме правиш достоен за участта на Твоите верни раби, пострадали за Теб и умножили дадените им пет таланта.

След това мъчителите започнали да отсичат пръстите на левия му крак. Когато му отрязали малкия пръст, свети Иаков възкликнал:

- Бъди крепък и ти, малък пръст на ногата ми, шести по ред от отсичаните; защото се надявам на милостиво укрепващия ме велик Бог, Който те е сътворил в шестия ден заедно с големите и ще възкреси теб, малкия, по същия начин, както и тях. Защото, щом нито един косъм от главата на човека не ще загине без воля Божия, то още повече ти, малки пръсте, няма да се разделиш с другите пръсти, но еднакво с тях ще се прославиш, така както еднакво с тях страдаш.

И отрязали седми пръст на свети Иаков, а той високо изрекъл:

- Разрушете този ветхи храм, в който се укрива седмоглавият змей, защото Създателят, починал в седмия ден от делата Си, ми приготвя на небето друг храм, неръкотворен и вечен.

Когато му отрязали осмия пръст, свети Иаков възкликнал:

- Спасилият осем души от водата в ковчега на Ной, ще спаси и мен, проливащия кръвта си като вода. Ето, отрязаха ми осми пръст, а аз съм като наковалня под удари, която не чувства болка, а става по-твърда и по-крепка; защото аз не чувствам страдания при отрязването на членовете ми, тъй като благият Лекар, Самият мой Творец, ме укрепва и облекчава страданията ми. След всички седмици на земния ми живот, когато настъпи всеблаженият осми ден на вечността, Той всецяло ще ме възстанови.

Тогава му отрязали девети пръст; но светецът мъжествено се помолил:

- Моля Те, Боже, укрепи ме в търпението! Душата ми се уповава на Теб, утвърдилия ме, по Твоята благодат, в непорочността на деветте ангелски чина. И така, позволи и на мен, претърпелия отрязването на тези девет пръста на нозете ми, да бъда с Теб, както пребивават с Теб всичките девет ангелски чина.

Отрязали му и десетия пръст на крака; а светецът възгласил високо:

- Иисусе Христе, съвършен Бог и съвършен човек, ето, принасям Ти в жертва двоен десятък от моите пръсти; - и добавил: - “Съди ме, Боже, и застъпи се в тъжбата ми с тоя недобър народ”, защото нечестивите не пощадиха Твоето създание, но като зли вълци разкъсаха всичките ми членове.

Множеството стоящи наоколо мъже и жени, старци и юноши, като гледали мъченията на светеца, се удивлявали на търпението му. А Христовият страдалец, като погледнал към мъчителите си, им казал:

- Защо стоите бездейни, сечете дървото, на което вече отсякохте клоните.

И мъчителите, като пристъпили към него, отсекли десния му крак; а светецът възкликнал:

- Сега принасям в дар на Небесния Цар оръдието на моето стоене пред Него и търпя тези мъчения поради любовта си към Него, та отсечената ми дясна нога да стои в Неговото царство.

Отсекли също и левия му крак; а той, като устремил взора си към небето, възгласил:

- Господи, Ти ме чу, защото милостта Ти е велика: Ти, Богът, Който върши чудеса, ме избави от стоенето на лявата нога, като с това ми даде добро знамение, понеже лявата страна ознаменува вечната гибел .

След това на светеца му отрязали дясната ръка; а той възкликнал:

- Господи, вечно ще възпявам Твоята милост, от род в род ще възвестявам истината Ти, защото върху мен явно се изпълниха следните Твои слова: “ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и я хвърли от себе си”.

Тогава му отсекли лявата ръка; а той рекъл:

- Господи, не мъртвите ще Те възхвалят, нито тези, които ще слязат в ада и през жизнения си път се придържат към лявата страна, тоест към неправедните дела, но ние, живите, отхвърлящи лявата страна, вечно ще Те благославяме, Господи!

След това на светеца му отсекли дясното рамо и тогава той промълвил:

- “Душо моя, хвали Господа! Ще възхвалям Господа, доде съм жив; ще пея Богу моему, докле съществувам”; защото възложилият на Своето рамо намерената от Него погинала овца и поставил я от дясната Си страна, ще Си спомни и за

моето дясно рамо; и сега намерил го отсечено, ще го постави от дясната Си страна.

Отсекли лявото му рамо, а светецът промълвил:

- От всички страни са ме обкръжили врагове. Но Господ е мой Помощник и моя Похвала, на рамото на Когото са съдбите на всички. Той е моят Спасител: Той не ще допусне аз, понеслия отсичане на лявото рамо, да се отклоня наляво, във властта на тъмнината.

След това започнали да режат нозете на свети Иаков до самите колене. Светецът, търпейки тежките страдания, възкликнал:

- Господи Боже мой, Който оказваш помощ на боящите се от Теб и на уповаващите се на Теб, помогни и на мен, Твоя раб, защото ме мъчи смъртна болка.

Като чули това, мъчителите му казали:

- Не ти ли казахме, че ще ти се наложи да изпиташ жестоки мъчения и ужасни болки? А ти не ни повярва.

Но доблестният страдалец им отговорил:

- Знаете ли защо страдах? Страдах, за да стане ясно, че съм телесен; досега, с Божията помощ, пренебрегвах всички мъки като безплътен; а сега, страдайки, се явявам телесен. Но Господ скоро ще ме облече в ново тяло, което вече няма да бъде измъчвано и изтезавано с вашите оръдия.

Тези мъчения продължили от самото утро до деветия час и в продължение на цялото време от изтезаваното тяло на свети Иаков се разнасяло силно благоухание. Когато, накрая, мъчителите престанали да изтезават светеца, Христовият воин, победил със страданията си дявола, викнал към Бога:

- Свят, свят, свят Си Ти, Боже Вседържителю, Отец и Син, и Свети Дух, възхвалян от херувимите и прославян от серафимите и славен от цялото небесно воинство и от всяка твар, Боже на живите и мъртвите! Помогни на мен, едва живия, защото всички мои членове са отрязани и тялото ми лежи като мъртво, и животът едва-едва блещука в мен. Нямам нозе, с които да стоя пред Тебе, Господи; нямам ръце, които да въздигна, когато се моля на Теб, моя Владика; нямам колене, на които да коленича, покланяйки се на Теб, моя Създател: ръцете, нозете, раменатa и пищялите ми са отсечени и аз съм повален пред Тебе, Владико, като разрушен храм или като дърво без клони. Затова Те умолявам, Човеколюбче, не ме оставяй докрай, но избави от тъмница душата ми.

Когато той се помолил по този начин, един от мъчителите като взел нож, отсякъл честната му глава и светецът, като завършил по този начин мъченическите си подвизи, предал святата си душа в Божиите ръце. А честното му тяло, раздробено на части, лежало на земята до настъпването на нощта. През нощта вярващите, като събрали всички членове, ги погребали заедно с тялото, прославяйки Отца и Сина, и Светия Дух. Амин.

Тропарь великомученику Иакову Персянину

глас 4

Мучéнии странноужáсными и дóблестию терпéния/ всех преудивúл есú, многострадáльне,/ над кóимждо состáвом удесú рéзания,/ благодáрны мольбы́ предúвне изрéкл есú Гóсподу. / Тем, во страдáнии твоéм венéц приéм,/ к Престóлу возшéл есú Небéснаго Царя́ Христá Бóга, Иáкове,// Того́ молú спастú дýши нáша.

(Със странни и ужасни мъчения и с доблест в търпението си преудивил всички, многострадални: при отсичането на

всеки твой член си изричал, предивни, молби и благодарение към Господа. И така, приел венец в твоите страдания, си отишъл при престола на Небесния Цар, Христа Бога, Иакове: Него моли да спаси душите ни.)

Тропарь великомученику Иакову Персянину

глас 4

Му́ченик Твой, Го́споди, Иа́ков/ во страда́нии свое́м вене́ц прия́т нетле́нный от Тебе́, Бо́га на́шего:/ име́яй бо кре́пость Твою́,/ мучи́телей низложи́,/ сокруши́ и де́монов немощны́я де́рзости. / Того́ моли́твами// спаси́ ду́ши на́ша.

Кондак великомученику Иакову Персянину

глас 2

Уве́рився до́брою супру́жницею, терпеливоду́шне,/ и стра́шнаго Суди́ща убоя́вся,/ Пе́рское повеле́ние и страх, Иа́кове, поплева́л еси́/ и яви́лся еси́ му́ченик честны́й,// те́лом, я́ко розга́, ре́жемь.

(Укрепил се във вярата от добрата си съпруга, търпеливодушни, и убоял се от страшния съд, си потъпкал страха и повелението на Персийския цар и си се показал честен мъченик с тяло рязано като тръстика.)

В памет на преподобни Роман (V в.)

Блаженият Роман се родил в град Рос, близо до Антиохия. Като достигнал пълнолетие, той се поселил в Антиохия. Тук той се затворил в малка килия извън града, където живял до старостта си, при това без да има огън. За храна му служели хляб, сол и вода, и то в малко количество - толкова, колкото да поддържа живота си. Носел власеница, а под нея - тежки железни окови. За всичко това свети Роман се сподобил с

такава божествена благодат, че изцерявал различни недъзи и по молитвите му много бездетни жени били излекувани от безплодие. С увещанията си свети Роман възвърнал мнозина заблудени на правия път към царството Божие. Като поживял така, той достигнал до дълбока старост и отишъл мирно при Господа.

Св. преподобни Паладий Еленополски

(† ок. 430 г.)

Преподобни Паладий е роден около 364 г. в малоазийската област Галатия. На 24-годишна възраст приел монашество и прекарал от 388 до 399 година в подвижнически живот в Египет. За да се запознае по-добре с монашеския живот и да подири примери на истинско подвижничество, Паладий обикалял пеш местата, където се подвизавали бележити християнски отшелници. Преподобни Паладий бил ученик на Евагрий Понтийски, също така бил близък и се ползвал с доверието на св. Иоан Златоуст.

През 400 г. той бил ръкоположен за епископ на гр. Еленополис в Малоазийската област Витиния. По молба на един благочестив знатен придворен, с име Лавс, преподобни Паладий написал книга, наречена в чест на благородника "Лавсаик".

Съчинението съдържа сведения за живота, делата и учението на бележити християнски подвижници, с които Паладий се запознал или за които слушал в своите пътешествия в Египет, Палестина, Сирия, Месопотамия и други. Книгата е важен извор за историята на монашеството в древнохристиянско време.

Преподобния починал преди 431 година, вероятно около 430

година.

buditeli.info © 2017